

PISMA BRALCEV

Je Soseska 6 res lepa?

Ze večkrat sem hotela svoj gnev nad neurejenim in nemirnim okoljem nekam izliti, danes pa bom to storila zares.

Vaš »Malo zares, malo za hec« naj bo in Elektro z redukcijami tudi, toda tisto o naši »lepi Soseski 6« v Šiški pa res ne morem kar tako požreti. Ze tri leta stanujem tu, pa zemljišče med Gotsko in ulico Ob žici še sedaj ni urejeno. Res so tačas gradili vrtec, toda dovoz je bil z druge strani in vrtec stoji na koncu ulice.

Oja, saj pride vsakih 14 dni kakšen bager in to navadno že ob 6. uri zjutraj, malo poropota in razrije zemljo, potem je pa vse spet mirno. In mi lahko z balkonov in oken občudujemo le zidovje, plevel in umazanijo.

To je po napornem delu res dober oddih, posebno še, ker so zidovi bloka takšni, da se sliši vse od zgornjih, spodnjih in stranskih stanovalcev.

Marjeta Brecljnik
Ob žici 5

Čofotamo po mlakah

V Tribuni sem brala, da želite, naj Vam občani pišejo o svojih uspehih, križih in težavah. Za to sem se namenila, da Vam tudi jaz napišem, kaj nas teži v Gospodinjki ulici!

Ko smo se pred trinajstimi leti preselili sem, so nam obljubljali, da nam bodo čimprej uredili okolico blokov, da je denar zagotovljen. Namesto da bi zemljo, ki je je bilo kar precej, z buldožerji splanirali, so jo odpeljali drugam. Namesto zelenic imamo pesek in plevel. Kljub večkratnim prošnjam in obljubam se po trinajstih letih ni nikamor premaknilo in prav nič spremenilo.

Pridite in si oglejte, kje se igrajo naši otroci! V drugih soseskah imajo lepo urejena igrišča, pri nas se pa otroci igrajo po dežju, po blatu in lužah, ob lepem vremenu pa po prahu, vse na veliko veselje mamic seveda...

Vsa čast gre tudi tovarišu arhitektu, ki je projektiral te naše spake, na tako velikem prostoru nimamo niti ene luči, posebno pozimi, ko je temno, se loviš in spotikaš ter čofotaš po mlakah in snežni brozgi. Tudi snega nam še niso nikoli splužili. Mi hodimo na delo in otroci v zimskem času iz šole po temi in

brozgi. Druge soseske imajo vse urejeno predno se vselijo. V Kosezah je že najmanj dve leti razsvetljeno, pa so se šele sedaj začeli seliti.

Zakaj taka razlika??? Zakaj smo ravno mi tako zelo zapostavljeni? Če imamo dolžnosti, imamo tudi pravice! Za nameček nam pa še bolnica Petra Deržaja usmraja ozračje, posebno ob slabem vremenu jeseni in pozimi se kadi in smrdi, povsod imamo polno saj. Bom dočakali, da se bo tudi pri nas kaj spremenilo?

Stanovalka iz Gospodinjke ulice

ODGOVOR

Prošnje stanovalcev ob Gospodinjki cesti bodo kmalu uslišane, saj je skupščina občine Ljubljana Šiška na 54. seji sprejela sklep o financiranju in izvedbi zunanje ureditve zemljišča ob omenjeni cesti. Sredstva za financiranje te rekonstrukcije so zagotovljena iz posebnega računa prispevka za uporabo mestnega zemljišča šišenske občine.

Torej, draga anonimna občanka, kmalu ne bo več čofotanja po lužah.

Vrtičkarji in podgane

Pojav vrtičkarstva poznate. Vzameš v najem nekaj zemlje, postaviš uto, kolibo ali barako, stranišče, zajčji hlevček, kokošnjak, prostor za psa in že imaš pravi »ranč« v malem. Sprehodi se kdaj po takšnem vrtičkarskem »naselju«, res je zanimivo. Na klopcah pred utami posedajo »rančarji«, popivajo in tiho ali glasno negodujejo zaradi nadležnih sprehajalcev. Ni jih malo, ki so na svojih vrtičkih po ves dan.

Priznajmo vrtičkarjem — res so pridni in gospodarni. Žal pa vsa navlaka in nesnaga, ki jo lahko vidimo na nekaterih vrtovih, mestu ni v ponos. Pa ne samo to. Zasilna stranišča, sestradani psi brez pitne vode, napol podrti lope, vse to je prav primerno leglo raznih okužb in pa — glodalcev.

Gradnja modernih naselij je podgane in miši prisilila k begu. Poiskati so si morale nova bivališča in pravi raj v malem so našle na vrtičkarskih kompleksih. Ute in lope so postale prave farme glodalcev!

B. N.

Protestiramo!

V ZVEZI s člankom »Dimna zavesa« smo od hišnega sveta Valburga 5 ter stanovalcev hiš Valburga 3, 4 in 5 prejeli naslednje pismo:

»Kakšno je stanje, o tem ne bi pisali, ker je znano. Zrak na našem področju je onesnažen in zastrupljen z visoko koncentracijo dušikovega, žveplovega in ogljikovega monoksida. V brezvetrju in ob nizkem zračnem pritisku se gost, črn dim vali naravnost v spalnice in kuhinje. Tudi ponoči ni bolje, tako je že več kot deset let.

V okolici stanuje več kot 20 družin z majhnimi otroki in obolenja dihalnih organov, še posebej zgornjih dihalnih poti, so zelo pogosta in se navadno spreminene v kronična obolenja. Poleg našega bloka je tudi zavod Frana Milčinskega, v katerem je 40 do 70 gojenčev letno na prevzgoji. Tudi ti otroci pogosto obolevajo na dihalnih.

V jami je na tone odpadnega materiala, ki bi ga še lahko uporabili, pa tega Color ne dovoli. Morda zato, da se ne bi kdo nenadzoro-

vano obogatil? Kdor bi znal obogateti s smetmi in s tem rešiti okolišane nevzdržnega strupa, naj zavoljo nas kar obogati. Če gre za vnetljive, torej nevarne odpadke, naj jih Color pokuri sam, isto velja za ostala podjetja, ki tu odlagajo. Končno pa ni naša dolžnost, da iščemo rešitve. Za to so poklicani drugi. Nikakor pa ne bomo dovolili, da nam bo nekdo dan za dnevno ogrožal življenje in zastrupljal naše otroke. Zdravje je nenadomestljiva dragocenost!

Za hišni svet:
Silva Žužek
(sledijo podpisi stanovalcev)

Hvala vsem!

Člani Društva invalidov Ljubljana-Šiška smo imeli 7. 10. 1973 izlet z letalom v Split.

Zbrali smo se pred občinsko stavbo, od tam pa nas je odpeljal avtobus podjetja »Kompas« na Brnike. Od tam smo se z letalom Inex Adria-Aviopromet odpeljali v Split. Ze takoj na začetku izleta smo bili deležni velike naklonjenosti in pomoči s strani stewardes, saj so bili na izletu tudi težki invalidi z berglami in tudi invalidka na vozičku.

Potovanje v avionu je bilo nekaj nepozabnega, saj smo prvič »leteli«. Pozornost posadke v avionu nas je presenečala, kajti vso pot so nam tolmačili, nad katerimi kraji letimo.

Ob prihodu na letališče v Split nas je zopet čakal avtobus podjetja »Kompas«, ki nam je bil s šoferjem Rajkom Verbičem na razpolago ves čas izleta in nas tudi srečno pripeljal nazaj v Ljubljano. Ne moremo pozabiti veseliga izleta, ki ga je organizirala in vodila članica našega društva Milena Žurbi, saj smo bili vsi ves dan veselo razpoloženi in zadovoljni. Ves prevoz z avionom in avtobusom je bil brezplačen.

Iskreno se zahvaljujemo podjetju Inex Adria-Aviopromet in podjetju »Kompas« za tako veliko pozornost in vljudnost. Takega izleta še nismo imeli. Zahvala tudi članici Mileni Žurbi za ves trud in požrtvovalnost pri organiziranju izleta.

Vabimo invalide, ki še niso člani, da se včlanijo pri Društvu invalidov Ljubljana-Šiška, Krajevna skupnost Zg. Šiška, Vodnikova c. 141, vsako sredo od 16. do 18. ure.

Člani Društva invalidov
Ljubljana-Šiška

SEMAFOR NA VODNIKOVI

Križišče Šišenske in Vodnikove ceste postaja iz dneva v dan bolj nevarno, nesreče niso več tako redke. Z uvedbo avtobusne proge v Podutik se bo frekvenca vozil na tem križišču seveda še povečala in zato je nujna prometna ureditev tega ozkega grla. Sklad za ceste občine Šiška je v ta namen predvidel 1.070.700 dinarjev. S temi sredstvi bodo razširili cestišče pri zavojih, uredili potrebne komunalne napeljave ter postavili semaforje.

Popravek

V PREJŠNJI številki je sodelavec Marjan Medvešek v članku »Čudovite počitnice« zapisal, da je veljala cena letovanja za otroke od nič do 750 dinarjev za 17 oziroma 21 dnevno počitnikovanje v Poreču, vendar se je tiskarskemu škratu ta znesek očitno zdel previsok in ga je ročno znižal za celih 100 dinarjev (na 650). Avtorju in bralcem se vljudno opravičujemo.